

зачърнятъ ги съ вѣнецъ тужбы и горести! *Пк. 103.* Защо искате да ма ожените безъ време? Или искате да ма зачерните? Не женете ма още: дайте ми да поживѣя и да са порадвамъ на младините си^а. *З. 243.* „Зачерни ти, мой синко, хубаво-то момиче!“ *З. 258.*

Зачто́-то *союзъ* такъ какъ: Зачто-то мисля, че мнозина отъ васъ не знаете, на что е позвана жена-та на тоя свѣтъ, зато съмъ наумила да Ви прикажмъ сега за това. *Л. Д. 1869 р. 144.*

Зачувамъ *и. св.* сохранию: Господь ме е зачуваль отъ такова безумие. *Пс. 11—12 р. 200.* Сега названіе-то имъ Сръби ся зачувало само у нѣкон словенскы племена. *Л. Д. 1872 р. 209.* Добръ ще е бы половина-та отъ сѣмя-то на бубы-ты да ся исчюпи, а друга-та половина да ся зачюва нѣйдѣ на хладно мѣсто. *Л. Д. 1874 р. 194.*

Зачудница *с. ж.* волшебница, колдунья: Варви старчекъ призь мостецъ, Тиква носи на газецъ; Поардна старчекъ на мостецъ, Удри тиква на газецъ. Та поцоарска зачюдиници и почюдиници. *Ч. 114.* (Баяніе за ўроци).

Зачудѣ *и. св.* изумлю, удивлю. **Зачудвамъ** *и. дм.* изумляю, удивляю: Това зачудило гости-тъ. *Л. Д. 1875 р. 160.* Но изведнашъ Янаки разбогатѣ и зачуди и старо и младо. *З. 113.* Хората, които му излизать насрѣща, го зачудватъ съ своиятъ щастливъ видъ. *З. 235.* Филибелиете даватъ само по едно сладко и по едно кафе. Нѣма кого да зачудиме! *З. 241.* **Зачудѣ** *са* **Зачудвамъ** *са* удивляюсь, изумляюсь; удивляюсь, изумляюсь: Сѣ зачудвѣтъ нейдзини-те брака. *М. 55.* „Имамъ керка работница“, Кога фурка ѣ казафме, Неѣстица сѣ зачуди. Кога парта ѣ казафме, Неѣстица сѣ прекжрсти. *М. 534.* Зачюдень остана оня живописецъ на тѣмъ покана. *Л. Д. 1873 р. 199.* 2) приду въ недоумѣніе, недоумѣваю: Брака сѣ зачудѣе каде сестра да скріѣтъ. *М. 74.* Сѣ зачуди цар-отъ що да чинить. *М. 48.* **Зачудване** *с. с.* удивленіе, изумленіе: Азъ, княже, напрасно търся рѣчи, съ които да искажа мое-то зачудване. *Э. Г. 21.*

Зачуѣ *и. св.* услышу. **Зачувамъ** **Зачуѣвамъ** *и. дм.* слышу: Кад зачу Стоян мама си, Възседнѣ конче хранено, Подир Калинка отиде. *Д. 41, 40—42.* Как зачу Алія тѣз' дума, Той на кадія обади. *Д. 48, 11—12.* Що го зачу, 'се послуша. *М. 42.* Как ѣ зачуло слънце-то, И на слънце-то майка му, Че сѣ булка-та върнали, Че сѣ Грозданка вѣнчали за ясно слънце. *Д. 13, 106—110.* От гдѣ ѣ зачул Никѣла, С дрѣхи-те скокнѣ у Дунав. *Д. 61, 18—19.* И тойзъ часъ като съгледатъ, че ги зачюиватъ, да ся потеглюватъ на навѣтрѣ полека лека между дървѣтъ. *Р. А. 195.*